

ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಯುವಜನಾಂಗ

ಮಂಜುಶ್ರೀ ಎಂ. ಕಡಕೋಳ

ಇಂದಿನ ಕೌಟುಂಬಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಯುವಕರನ್ನು ಉತ್ತಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಬದಲು ಜೀವನವನ್ನೇ ದ್ವೇಷಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿರುವವರು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ.

ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರುಷವಿರಬಹುದು. ದ್ವಿತೀಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾವುದೇ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಅವನಲ್ಲಿದ್ದವು. ಒಂದು ದಿವಸವೂ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನಾಯ್ತು ತನ್ನ ಓದಾಯ್ತು ಅನ್ನುವ ಸ್ವಭಾವದ ಜೊತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರತೆ, ಮೌನವೂ ಸೇರಿ ಅವನನ್ನು reserved ಮಾಡಿದ್ದವು. ಅಂಥಾ ಹುಡುಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನ ತನ್ನ ರೂಂನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 'ನೇಣು' ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾರಿಗೂ ನಂಬಲಿಕ್ಕೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಧೀಂದ್ರನ ಹೆಗ್ಗು ನೋಡಿದಮೇಲೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬಿದ್ದು.

ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯೆಂಬುದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರ.

—ಆಬಿಗೈಲ್ ವಾನ್ ಬ್ಯೂರೆನ್ (Abigail Van Buren)

ಸುನೀತಾಳ ಫಲಿತಾಂಶ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಖುಷಿಯಿಂದ ಕುಣಿದಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ತಂದೆಯಂತೂ ಇಡೀ ಊರಿಗೇ ಸಿಹಿ ಹಂಚಿದ್ದರು, ತಾಯಿಯೂ ಕೂಡ ಮಗಳ ಸಾಧನೆ ಕಂಡು ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸುನೀತಾ? ಸುನೀತಾ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಿರುವವಳಂತೆ ಕಂಡರೂ ತನಗೆ 'ರಾಂಕ್' ಕೇವಲ ಎರಡು ಅಂಕಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೀಟನಾಶಕ ಸೇವಿಸಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಯನ್ನೂ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಹುಡುಗ.

ಭವಿಷ್ಯ ಭಾರತದ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ, ಕನಸುಗಳನ್ನು ನನಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ, ಮುಖ್ಯನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ, ಸುಧೀಂದ್ರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕಗಳು ಬರುತ್ತಾವೆಂಬ ಭಯದಿಂದ

ದ್ವಿತೀಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆಯುವ ಮೊದಲೇ 'ನೇಣು'ಗೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದ. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಒಬ್ಬಿಳೇ ಮಗಳಾಗಿದ್ದ ಸುನೀತಾ ತಾನು ಮಗಳಾಗಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಆಸೆ ನೆರವೇರಿಸದೇ ರ್ಯಾಂಕಿನ ಪೆಡಂಭೂತಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಇದು ಬರೇ ಸುನೀತಾ-ಸುಧೀಂದ್ರರಂತಹವರ ಕಥೆಯಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಯುವ ಜನಾಂಗ (ಅದರಲ್ಲೂ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಿ.ಯು.ಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು) ಮುಂಬರುವ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ, ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಕೊರತೆಯಿಂದ, ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಂಜಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲಾರದೆ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಖಂಡಿತಾ ಆತಂಕದ ವಿಷಯ. ಅಲ್ಲದೇ ಇದು ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪದ್ದು.

"ಕಷ್ಟಗಳು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಂದೇ ಮರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆಯೇ?" ಅನ್ನುವ ಗಾದೆ ಮಾತೊಂದಿದೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ, ತನ್ನದು ಅಂತ ಒಂದು ನೆಲೆ, ಗುರುತನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಹಜ. ಆ ಆಸೆ, ಹಂಬಲ ಈಡೇರದಿದ್ದರೆ ಹೇಡಿಯಂತೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಶರಣಾಗುವುದು ಖಂಡಿತಾ ಅಕ್ಕಮೃ ಅಪರಾಧ. ಸಾಯುವವರೇನೋ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ದುಃಖ, ಸಂಬಂಧಿಕರ ಮಾನಸಿಕ ಯಾತನೆ ಹೇಳತೀರದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪೊಲೀಸು, ಕೇಸು, ವಿಚಾರಣೆ, ಪೋಸ್ಟ್‌ಮಾರ್ಟಂ ಎಂಬ ನಿತ್ಯಯಾತನೆಯ ಕಥೆಯೇ ಬೇರೆ.

ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸೆಟೆದೇಳುತ್ತಾರೆ.

—ಶಿವ್‌ಶೇಖರ್

ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕಗಳು ಬರಲಿ ಅಥವಾ ಫೇಲಾಗಲಿ, ಏನಂತೆ? ಕೆಲಸ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರೇಮ ವಿಫಲವಾದರೂ, ಬೆಳೆ ಕೈಗೆ ಬಾರದೇ ಸಾಲದ ಬಾಧೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬರಬಾರದ ಖಾಯಿಲೆ ಬಂದರೂ ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಉಂಟಾದರೂ ಕೂಡ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಜೀವನವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು. ಎದೆಗುಂದಬಾರದು.

ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಮನೋಬಲವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಬೆಳೆಸಿ

ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲೇ ಏನೋ ದೋಷವಿದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅತಿ ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಬಯ್ಯದೆ, ದಂಡಿಸದೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ— ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ ತಿದ್ದುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಅದನ್ನೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸುವ ಔದಾರ್ಯ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಕೀಳರಿಮೆ ಉಂಟಾಗಬಾರದೆಂದು ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹೊಗಳಿ ಉಬ್ಬಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸಮಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೆ ಅತಿಥಿಗಳಿಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿಭಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಒಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮ, ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ಕಷ್ಟವನ್ನೂ ಅವಮಾನವನ್ನೂ ಸೋಲನ್ನೂ ಸಹಿಸಲಾಗದ ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಗಳುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ಬೈದು ಹೊಡೆದು ತಿದ್ದುವುದೂ ಅವಶ್ಯಕ. ತಾಯಿ ಶಿಶುವಿನ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿ ಅದರ ಅಂಗಸಾಷ್ಟವ್ಯವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳ ಮಾನಸಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುವ ಕಲೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

ಅದೆಂಥಾದ್ದೇ ಕಷ್ಟವಿರಲಿ, ದುಃಖ-ಸಂಕಟ, ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೇ ಬರಲಿ ಮೊದಲು ಅಂತಹ ಯುವಕರು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು:

- ಒಂದೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದುಮಿಡದೇ ತಮ್ಮ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಾಗದಿದ್ದರೆ ತಮಗೆ ಆತ್ಮೀಯರೆನಿಸುವ ಸ್ನೇಹಿತ/ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಸಲಹೆ, ಸಹಕಾರ, ಸಮಾಧಾನ ಪಡೆಯಬೇಕು.
- ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಆಲೋಚನೆ ಬಂದಾಕ್ಷಣ ತಾವಿರುವ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಶುದ್ಧವಾದ ಗಾಳಿ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ದೀರ್ಘವಾದ ಉಸಿರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕು. ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.
- ಜನಸಮೂಹದ ಜೊತೆ ಬೆರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವಂತಹ, ಅಹ್ವಾದ ನೀಡುವಂತಹ ಮಧುರವಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಆಲಿಸಬೇಕು.
- ತಮಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಾದ, ಧೈರ್ಯ ತುಂಬುವ, ಸತ್ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
- ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದರೆ ೧೦-೧೫ ನಿಮಿಷ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಧ್ಯಾನ ಒಳ್ಳೆಯದೆ. ಅಳು ಬಂದರೆ ತಡೆಯದೇ ಬೋರಾಗಿ ಅತ್ತುಬಿಡಬೇಕು.

- ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು.
- ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹರಿಯಬಿಡಬೇಕು.
- “ಜೀವ” ಬಹು ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು. ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ತಿರುಗಿ ವಾಪಸ್ ಬರಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕಷ್ಟಗಳ ಅನುಭವ ಆದಮೇಲೆಯೇ ಸುಖದ ಬೆಲೆ ತಿಳಿಯುವುದು. ಸದೃಢರಾಗಿ ಬರುವ ನಾಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು. ದಾಸರ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವಾದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ನುಡಿಯನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು:

ಮಾನವ ಜನ್ಮವಿದು ಬಲು ದೊಡ್ಡದು, ಇದೆ ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡಿರೋ ಹುಚ್ಚಪ್ಪಗಳಿರಾ!

ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ !

- * ವಾಲ್ಟ್ ಡಿಸ್ನೆಯವರಿಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎಷ್ಟೊ ಬಾರಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರು ಅವರನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದ್ದರು. ಡಿಸ್ನಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕಟ್ಟುವ ಮುನ್ನ ಎಷ್ಟೊ ಬಾರಿ ಅವರು ದಿವಾಳಿಯಾಗಿದ್ದರಂತೆ.
- * ಥಾಮಸ್ ಎಡಿಸನ್‌ರವರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅವರಿಗೆ “ನೀನು ಅತಿ ದಡ್ಡ, ಏನೂ ಕಲಿಯಲಾರೆ” ಎಂದಿದ್ದರು.
- * ಐಸಾಕ್ ನ್ಯೂಟನ್‌ರವರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ದಡ್ಡರು.
- * ವಿನ್‌ಸ್ಟನ್ ಚರ್ಚಿಲ್ ಆರನೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ಬಾರಿ ನಪಾಸಾಗಿದ್ದರಂತೆ.
- * ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟಾಗೋರ್‌ರವರು ಉಚ್ಚ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ (ಎಸ್.ಎಸ್. ಎಲ್.ಸಿ) ದಲ್ಲಿ ಏಳು ಬಾರಿ ಫೇಲ್ ಆಗಿದ್ದರಂತೆ.
- * ಬೀಥೋವನ್ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಂಗೀತಪ್ರತಿಭೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಅವರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಗೀತದ ದಿಗ್ಗಜರೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಗೀತ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಅಪಜಯವೇ ! ನಾನೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವಲ್ಲ ಕೇವಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅಡೆತಡೆಗಳಷ್ಟೆ.

—Dottie Walters